

sep Maria Espinás, Enric Canals, Josep Maria Huertas, Margarita Riviere o Joan Barril.

Manuel Vázquez Montalbán va des-tacar al dinar, a més de per la seva habi-

tual agudesa, per la visible pèrdua de pes que ha experimentat en els darrers temps, i, a diferència de la resta de comensals, es va limitar a una amanida i un tall de carn a la planxa. □

UNA «ÀREA» PER A LA NARRATIVA CONTEMPORÀNIA

Naix una editorial

Dijous passat es posaven a la venda els dos primers llibres d'una editorial acabada de nàixer: Àrea Contemporània. Filla del mateix equip de propietaris que Columna, es dedicarà tan sols a la narrativa, i publicarà llibres d'autors catalans i estrangers, alhora que pretén ser capdavantera en el llançament de noves propostes.

Fúlvia Nicolàs

L'embaràs s'havia portat, fins el passat dimecres, en el més absolut secret. Tant, que quan Miquel Alzueta convocà la passada setmana un dinar de presentació, més d'un periodista literari es va pensar que la cosa anava, com sempre, de Columna, de la qual Alzueta és editor. Però no: era tota una editorial nova, ja amb una col·lecció i amb dos llibres a punt d'eixir al carrer, la que acabava de nàixer. Àrea Contemporània, nascuda lliure però filla dels mateixos pares que Columna —Alzueta, Àlex Susanna, Ricard Badia i ara Joan Vinyoles— irrompia així, dijous passat, al mercat editorial català, amb la incògnita de si trobarà un espai on situar-se, en aquest moment d'insòlita activitat i eufòria del sector.

Dos joves narradors —un de mallorquí de vint-i-quatre anys, Jaume Capó; i un d'anglès de vint-i-set, Matthew Kneale— inauguren la primera col·lecció d'Àrea Contemporània, que porta el mateix nom de l'editorial i que es dedicarà en exclusiva a la narrativa, tant catalana com estrangera. Competint amb la mateixa editorial Columna, Àrea es proposa posar l'èmfasi en l'obra d'autors desconeguts, preferiblement joves i inèdits, d'ara mateix. *Novetat, modernitat i contemporaneïtat* són tres paraules que, segons els promotors d'aquesta nova editorial, expressen allò que aquesta proposarà als lectors, a un preu relativament mòdic —entre vuit-centes i mil pessetes per exemplar— i amb la voluntat d'esdevenir, com Columna, un projecte seriós i amb continuïtat.

Tot i que, segons Miquel Alzueta, Àrea Contemporània «trepitjarà sovint el terreny de la mateixa Columna», ja hi ha hagut una voluntat de generar

autocompetència, ben entès que Àrea podrà fer de *punta de llança* de Columna, proposant nous autors, arriscant-se i publicant obres d'absoluta novetat, «d'aquestes que mai no se sap del tot si seran, a la llarga, importants, o tan sols tenen un valor conjuntural com a reflex d'un moment literari».

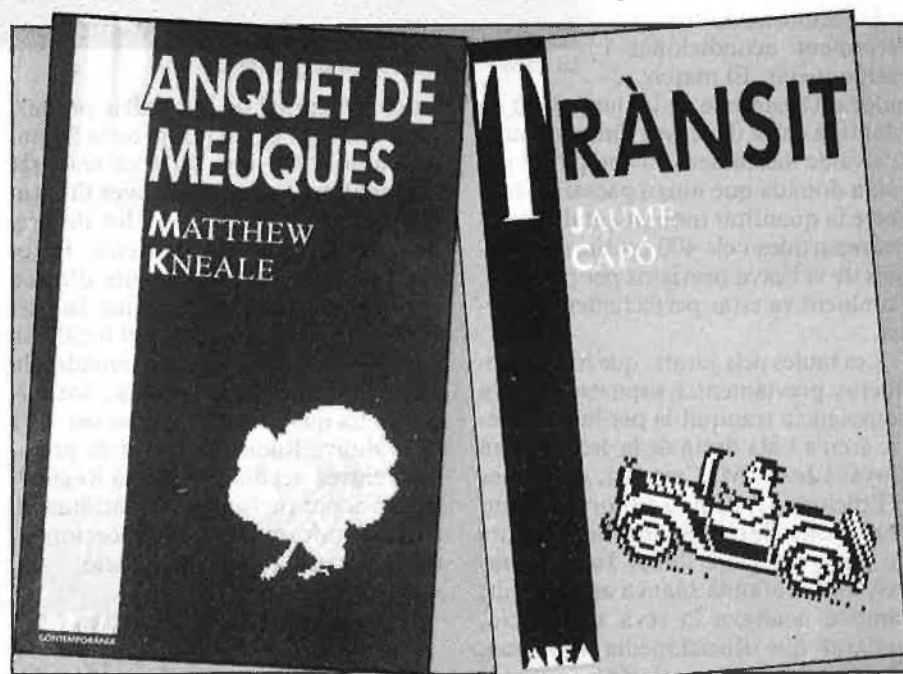
Els motius per què s'ha guardat amb tant secret la notícia de l'aparició d'Àrea Contemporània, que es presentà a la premsa el dia anterior a l'aparició en el mercat dels dos primers volums publicats, són tant la voluntat de presentar un projecte complet, «ben lligat i amb una programació que cobreix ja, a llibre per mes, tot un any», com la intenció d'entrar menys arriscadament en la competència pels drets de traducció de determinats títols, ja molt disputats per altres editorials catalanes.

El disseny d'aquests volums, creat per Ricard Badia, ofereix a primera

vista certa semblança amb el d'altres col·leccions, dedicades a un públic juvenil: colors forts i una il·lustració que descompon, amb un grafisme similar al creat per mitjans informàtics, un sol motiu, una imatge senzilla. «Aquesta no és una col·lecció juvenil, com ho demostra el fet que el primer títol publicat sigui, precisament, *Banquet de meuques*, però sí que està dirigida a un públic jove —explica Badia— i el que he tractat és d'incorporar un disseny nou, poc còmode potser, arriscat i que ofereix el gran guany que no recorda el dels llibres de Columna».

Ni el llibre de Kneale, *Banquet de meuques*, ni el de Capó, *Trànsit*, són allò que es considera apropiat per a un públic adolescent. Ambientat l'un al Japó, amb putes, aventures i matrimonis forçats, i l'altre a la Barcelona urbana, amb tres curiosos personatges de vida, en general, poc exemplar, són adreçats més aviat al públic que, avesat a la nova literatura publicada i traduïda per Columna, Quaderns Crema i d'altres editorials barcelonines, s'ha anat acostumant a aquesta mena de neorealisme *modern* que es llegeix ara mateix a Europa i als Estats Units.

Amb un tiratge inicial al voltant dels dos mil exemplars, segons Miquel Alzueta, aniran apareixent al llarg de l'any 88 els altres deu títols programats, alguns dels quals són *Peces de museu*, de la nord-americana Elizabeth Tallent; *Esfinx*, de la francesa Anne Garréta; *Bille en tête*, del també francès Alexandre Jardin; *A tant la peça*, de Miquel Fañanàs, i *Sad movies*, de Mark Lindquist. □

Dos primers volums publicats d'Àrea contemporània.